

— Първо правно основание относно нарушението на член 137, параграф 4 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности, (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 01, том 4, стр. 3), нарушение на обявлението за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка и на последващите разяснения, липса на мотиви.

В това отношение се твърди, че жалбоподателят е доказал, че притежава всички минимални стандартни нива на капацитет, изисквани в обявлението за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка, и че обстоятелството, че това доказване е извършено отчасти пряко и отчасти посредством посочване на подизпълнители е напълно ирелевантно, като се има предвид, че посочването на подизпълнители се предвижда изрично от правната уредба, която урежда конкретния случай. Следователно пропусъкът да се извърши оценка на подадената от жалбоподателя оферта е неправомоерен.

— Второ правно основание относно нарушението на член 148, параграф 3 от горепосочения Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002, липса на мотиви.

В това отношение се твърди, че дори да е искала да направи заключение за липса на недвусмисленост на документацията, представена от жалбоподателя като доказателство, че притежава стандарт ST3, администрацията възложител е трябвало да приложи член 148, параграф 3 от Регламент № 2342/2002.

— Трето правно основание относно нередовността на обявлението за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка.

В това отношение се твърди, че в спорната хипотеза, в която се приеме, че позицията на администрацията възложител намира основание в обявлението за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка, жалбоподателят оспорва посоченото обявление като отправя същите твърдения като формулираните по-горе в първото правно основание на жалбата.

Жалба, подадена на 21 декември 2010 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 6 октомври 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-2/10, Marcuccio/Комисия

(Дело T-594/10 P)

(2011/C 55/59)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— при всички положения, обжалваното определение да се отмени изцяло и без изключение,

— да се обяви, че първоинстанционната жалба, която е в основата на обжалваното определение, е напълно допустима,

— като главно искане: да се уважат изцяло и без изключение претенциите, съдържащи се в първоинстанционната жалба,

— да се осъди ответника да възстанови на жалбоподателя всички съдебни разходи и хонорари, които последният е понесъл във връзка с всички фази на настоящото производство,

— при условията на евентуалност делото да се върне на Съда на публичната служба за ново произнасяне по същество в друг състав.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу определение на Съда на публичната служба (СПС) от 6 октомври 2010 г. С това определение се отхвърля като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба с предмет отказа на ответника да уважи искането на жалбоподателя за възстановяването на 100 % от медицинските разходи, свързани със заболяването от което страда.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква незаконосъобразността на съображенията относно предмета на жалбата и относно допустимостта ѝ.

Освен това жалбоподателят изтъква погрешно и нелогично тълкуване и прилагане на членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на член 94 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба, пълна липса на мотиви, както и липса на произнасяне по едно от исканията на жалбоподателя.